

ζουν σὲ δυὸς γρούπους : τὶς Ἀνατολικές Βουργάρικες καὶ τὶς Δυτικές.

Γράμματα ἡ Βουργάρικη γλώσσα ἔχει τριάντα τρία, τὰ εἶκος σύμφωνα. Ἀπ' αὐτὰ περίσσια εἰναι συριστικά. Ἀπ' τὰ φωνήεντα δυδ (τὸ Yer golème καὶ γερ mālak), δταν εἶναι τελικά, δὲν προφέρνουνται καὶ μερικά εἶναι δίφτογγα. Γιὰ εύκολα ἐμεῖς ἐδῶ θὰ σημειώνουμε τοὺς φτόγγους μὲ λατινικὰ γράμματα καὶ σ' αὐτὰ δίνουμε τὴ φωνὴ ποὺ ἔχουν μόνα τους, ὅχι τὴ σχετικὴ τους προφορὰ στὶς διάφορες ρωμανικὲς γλώσσες. Τὸ X τὸ γράφουμε Ἑλληνικά, γιατὶ προφέρνεται ἀπαράλλαχτα, ἐπίσης τὸ Φ, ποὺ τόχουν μόνο σὲ ξένες λέξεις : Φάρ=φάρος, Φενέρ=τὸ φανάρι. Γιὰ τὴ φωνὴ ποῦχει τὸ λατιν. u γράφουμε οὐ, δπως στὰ γαλλικά. Πολλὲς φορὲς δπου ἔχουμε γενικά δλατ. φτόγγος j καὶ πάντα εἶναι συνίζηση. Τὸ j τόχουμε μὲ τὴ γαλλικὴ προφορά. Ἐπίσης μὲ τὴ γαλλικὴ προφορὰ τὴ δίφτογγο ευ. Τὸ i εἶναι ἡμίφωνο. Τὸ g ὡς γκι. Τὸ s πάντα ὡς σ.

Ἡ γλώσσα ποὺ γράφεται καὶ ποὺ γι' αὐτὴν θὰ μιλήσουμε ἐπῆρε τελευταῖα πλήθος ἀπὸ ξενικὰ στοιχεῖα ἀπ' τὶς Εὐρωπέικες καλλιεργημένες γλώσσες. Τέτια λ. χ. μᾶς φαίνουνται τὸ χερόϊ=ἡρωας, σεριόγεν=σοδαρός, interesoίναν se=ἐνδιφέροντας μας κτλ. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μόλις εἶναι κατανοήσιμη ἀπ', ἀπ' τὸν πολὺ λατ. Ἐξην δημως τὰ δανείσματα τῶν λογίων καὶ ἡ λαϊκὴ γλώσσα εἶναι γεμάτη ἀπὸ ξένες λέξεις, τούρκικες, νεοελληνικὲς γαὶ ἄλλες. Τούρκικες : Φενέρ (ἀπ' τὸ Ἑλληνικὸ φανάρι), Τυτύον (ἐδῶ ἡ προφορὰ τοῦ u γαλλικῆ)=καπνός, χαϊνάν=ζῶσ κτλ. Καὶ τὸ χφάλα=παίνεμα, σάμπως εἶναι τὸ τουρκ. εἴβαλλα=εύχαριστω. Ἐπίσης τὸ βοηθητικὸ ρήμα schteu=θέλω μοιάζει μὲ τὸ τούρκικο λοτεύσορουμ=θέλω. Τὸ Κούλα=πύργος, δπως λένε κ' εἰ Τούρκοι, δὲν ξέρω ἂν εἶναι τούρκικο ἡ βουργάρικο. Κάποι, διάβασα ἔτι τὸ δάνεισμα ἀπ' τὰ τούρκικα τόσο πελὺ ἐδῶ κ' ἔκει προχώρησε, ὥστε νὰ πάρουν καὶ ἀτέφια τὴν τούρκικη κλίση. Παράδειγμα δημως γι' αὐτὸ δὲν ξέρω νὰ πω. Ἐλληνικές : ἑftino=φτηνός, π.χ. Éftino, αμα guilo, reskéro αμα milo=φτηνός, ἀλλὰ βρύμιο, ἀκριβός, ἀλλὰ νόστιμο (Ἀπὸ τὶς Ηαρούμιες Ν. Πολίτη). Καὶ τὸ αμα τούρκικο, στὴν καλή τους γλώσσα δημως λένε πο. Δὲν ξέρω, ἂν εἰ παραπομές αὗτές ποὺ ἔστειλε γιὰ τὴ Συλλογὴ τοῦ Ν. Πολίτη δ II. Θ. Τοίλλερ εἶναι καθαυτὸ βουργάρικες ἡ μακεδονοθουργάρικες, jéshko=ζεστός, eláte=έλατε, si-tomák=φτωχός (χειρομάχος) ἡ λέξη. διατηρέται, μοῦ φαίνεται, στὴ Χιù καὶ στὸν Τσεσμέ καὶ θὰ τὴν ἔχῃ δ Ηασπάτης στὸ Γλωσσάρι του), ἀngel=ἄγγελος, mirischeu=μυρίζω (Doúschata mi na mléco mirische. Παραίμ. Πολ.), χιlyádo=χιλιά, edna χι-

lyáda=μιὰ χιλιάδα κτλ. Καὶ στό : pari v' brój=μὲ μετρητά, δὲν ξέρω μήπως κείνο τὸ brój είναι τὸ 'Ελληνικὸ μπρόσ. Ἀπ' ἄλλες γλώσσες : boutilka=μποτίλλια, magázin=μαγαζί, vino=χρασί, motént=στυγμή κτλ.

('Ακολουθεῖ)

ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΕ ΚΟΙΤΟΥΝ . . .

(E. SCHWANGART)

Τα μάτια αυτά που με κοιτούν. Ωημένα !

Πιός μ' ἔχει ἔτσι ἄλλη μια φορά κοιτάξει ;
Πιά θύμηση παλια απ' τα περασμένα
Ζητάει παλια φαρμάκια να μου στάξει ;

Καμια καρδια ποῦχω την προσπεράσει
Κι' απρόσεχτα στο δρόμο μου πατήσει,
Καμια ψυχη που στης ζωης τη βιάση
Στο διάβα μου φαρμάκι εχω ποτίσει ;

Δεν ξέρω πια μα σα να τιμωράει
Κάνα μου κρίμα απλήρωτο της νιότης,
'Ετσι η ματιά σου τώρα μου μιλάει,
Κι' όμως παγώνω μπροσ στο βουβαμιό της.

K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Τὸ μὲ διπλὰς ἔλικας καὶ μηχανάς, ἀφθάστους ταχύτητος, πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς(Παραλία Τρούμπας) :

Ἐκάστην ΠΕΙΡΑΙΤΗΝ ὅρα 11 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ Σύρον, "Ανδρον, Κόρφιον, Τήνον.

Ἐκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὅρα 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Γραφεῖα Γενικῆς Διευθύνασεως Ἀπελλού-1, ἀριθ. Τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ. Γενικὸν Ηρακτορεῖον ὁδὸς Φίλωνος, ἀριθ. 44, ἀριθ. Τηλ. 227.

ΣΗΜ. Αἱ κατὰ τὸ ἐκδοθὲν δρομολόγιον ὅροι ἀριζεως καὶ ἀναχωρήσεως ἐν ἑκάστῳ λιμένι εἶναι ἀπολύτου Σιδηροδρομικῆς ἀκριβείας.